

ఇంతగొప్ప గ్రంథాలు వ్రాసాడా ఏమిటి అని మేనమామకు అసూయవచ్చింది. పద్మపాదుడిని రామేశ్వరం వెళ్ళనిచ్చి ఆ పుస్తకం తగలపెట్టేసాడు. పద్మపాదుడు తిరిగి వచ్చేసరికి దొంగలు పట్టుకొనిపోయారు అని చెప్పాడు, అసూయ అంతపనిచేసింది. అప్పుడు పద్మపాదుడు బెంగపెట్టుకొని ఆచార్యులవారి దగ్గరకు వచ్చి ఏడుస్తాడు. ఆచార్యులవారి ఏకాగ్రత చూడండి. దీనికి ఎందుకు దుఃఖపడటం, నువ్వు ఒకసారి చదివి వినిపించావు కదా (అది 300 పేజీల గ్రంథం) ఒక్క వాక్యం తేడా లేకుండా చెపుతాను వ్రాసుకో అన్నారు ఆచార్యులవారు, వాడు ఆచార్యుడు. ఆచార్యులవారికి ఆజ్ఞాపకశక్తి ఇచ్చింది ఎవరు ? సర్వేశ్వరుడు అంటే మరల అక్కడ మనం ఈశ్వరుడిని మర్చిపోకూడదు. నీ మరుపుని నేను, నీ జ్ఞాపకాన్ని నేను అని భగవంతుడు గీతలో చెప్పాడు అంటే ఎవరు ఉన్నారు? మనంలేము మనం సున్నలం, అంతా ఈశ్వరుడే. భగవంతుడిని పూజించగా పూజించగా ఆయనను స్మరించగా, స్మరించగా ఆయనతో ఒకరకమైన అనుబంధం కంటిన్యూ అవుతుంది. అది భౌతికమైన అనుబంధం కాదు, అది అభౌతికమైనది భౌతికమైన అనుబంధాలకు ఏముంది పెట్టినరోజున పూజ, పెట్టనిరోజున పెంట.

(నద్దురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 19-9-04, భమవరం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మనం ఏవని ప్రారంభించినా ముందు వినాయకపూజ చేసాక అన్నీ చేసుకొంటాము. వినాయకుడు చాలా తెలివిగలవాడు, వివేకవంతుడు. స్థూలదృష్టి, సూక్ష్మదృష్టి రెండూ ఉన్నవాడు గణేశుడు. స్థూలమైన పనులు చేయగలడు, అతిసూక్ష్మమైన పనులు చేయగలడు. వినాయకుడి వాహనం ఎలుక. అక్కడ ఎలుక అంటే మనస్సుకు గుర్తు. ఎలుక రాత్రిళ్ళు తిరుగుతూ ఉంటుంది, మన మనస్సు అజ్ఞానం అనే చీకటిలో తిరుగుతూ ఉంటుంది. ఎలుక అది తిన్నది తినేసి వూరుకుంటుందా అంటే మిగతావి తన కన్నంలో పెట్టుకుంటూ ఉంటుంది, పాడుచేస్తూ ఉంటుంది. మన మనస్సు చేసేపని కూడా అదే ఎందుకు పనికిరాని గొడవలు అన్నీ దానికి కావాలి. ఆ ఎలుకను స్వాధీనం చేసుకొని గణేశుడు తన వాహనంగా పెట్టుకొన్నాడు, తన స్వాధీనంలో పెట్టుకొన్నాడు. కాబట్టి గణేశుడు ఈశ్వరుడై పోయాడు. అలాగ ఎవడైతే తన మనస్సును స్వాధీనంచేసుకొన్నాడో, ఎవడైతే తన మనస్సు మీదస్వారి చేస్తున్నాడో, తన మనస్సును అదుపులో పెట్టుకొన్నాడో వాడు దేవుడు అవుతాడు, జ్ఞాని అవుతాడు. మన మనస్సును మనం స్వాధీనంలో పెట్టుకోకుండా ఎంత ప్రయత్నం చేసినా మనం జ్ఞానాన్ని సంపాదించలేము. ఓ అరుణాచలేశ్వరుడా ! జ్ఞానం లేకుండా నిన్ను పొందుదామని చూసాను కాని నీవు దొరకలేదు. జ్ఞానం వస్తేనే గాని నీవు దొరకవు అని అర్థమయ్యాక జ్ఞానం కోసం ప్రయత్నం చేస్తున్నాను, నాప్రయత్నం ఒక్కటే సరిపోదు, నీ దయను చూపించి జ్ఞానాన్ని ప్రసాదించు అని భగవాన్ అక్షరమణమాలలో అన్నారు. గణపతి మనకు అన్ని విధాల గురువే, ఆయన నోరు చిన్నది, చెవులు పెద్దవి అంటే ఎక్కువ వినండి,

తక్కువ మాట్లాడండి అని చెప్పటం. ఎక్కువ వినటానకి చెవులు ఏమో చాట్లంత పెట్టుకొన్నాడు, తక్కువ మాట్లాడటానికి నోరుచిన్నది పెట్టుకొన్నాడు. మనస్సు ఇంద్రియాల ద్వారా బయటకుపోయి విషయాలను అనుభవిస్తూ ఉంటుంది. మనస్సుంటే ఇంద్రియాలు ఉన్నాయి, మనస్సుంటే విషయాలు ఉన్నాయి, మనస్సు లేకపోతే ఏదీలేదు. మనస్సు ఉన్నవాడికి లోకం ఉంది కాని మనస్సు లేనివాడికి లోకం లేదు. బ్రాహ్మీస్థితిని పొందిన వాడిని మాత్రమే ఈ సంసారచక్రం విడిచిపెడుతుంది కాని మిగతా వారందరూ అలా జన్మిస్తూ ఉండాలి, మరణిస్తూ ఉండాలి. మీరు ఏదో చేస్తే ఏదోరావచ్చు కాని ఆత్మజ్ఞానం లేకుండా మోక్షం రాదు. అసలు మనస్థితి రూపస్థితి కాదు, ఆరూపస్థితే కాని అది జ్ఞానం లేకుండా మనం పొందలేము. షిరిడీబాబా దగ్గర నలుగురు భక్తులు కూర్చొన్నారు. ఈయన సరిగా సాధన చేయటం లేదు అని ప్రక్కన వాడినిచూపిస్తూ ఒక భక్తుడు అన్నాడు. బాబా ఏమిచెప్పారు అంటే సత్ప్రవర్తన లేనప్పుడు, వివేకవంతమైన జీవితం లేనప్పుడు సాధన చేసినా ఫలించదు అనిచెప్పారు. మనకు రైట్ బహేవియర్ లేనప్పుడు, రైట్ తింకింగ్ లేనప్పుడు, రైట్ స్పీచ్ లేనప్పుడు ఏదో ప్రాణాయామం చేసేస్తున్నాను, ధ్యానం చేసేస్తున్నాను అంటే చేస్తే చెయ్యండి కాని ఫలించదు అన్నారు బాబా. అంతా భగవంతుడే, మనం భగవంతుడి మీద భారం వేయలేకపోతున్నాము, ఆయన సంకల్పాన్ని గౌరవించలేకపోతున్నాము, ఆయన సంకల్పమే జరుగుతోంది అని మనకు అర్థం కావటం లేదు అందుచేత మనకు ఆందోళన వస్తోంది. రామచంద్రమూర్తిని అరణ్యానికి వెళ్ళమని వర్తమానం పంపినప్పుడు లక్ష్మణుడు చాలాకోపం చేసుకొన్నాడు కాని అప్పుడు రాముడు ఒక మాటచెప్పాడు, ఆశ్చర్యం. కైకేయి మనలను చాలా ప్రేమగా చూసింది. ఇవాళ మందర మాటలు విని ఇలా మారిపోవటానికి కూడా లోపల ప్రేరణ ఇచ్చింది ఈశ్వరుడే. అందుచేత ఇందులో ఆమె పొరపాటు లేదు. మన దేహప్రారబ్ధాన్ని బట్టి మనం అడవులకు వెళ్ళవలసి ఉంది, వారువూరికే దేవుని చేతిలోపనిముట్లుగా పనిచేసారు కాని జరిగేది ఈశ్వరసంకల్పమే. భగవంతుడు ఒకో శరీరాన్ని ఒకోలాగ ఉపయోగించుకొంటాడు, మనం అందరం ఆయనచేతిలో పనిముట్లమే కాని అది మనకు తెలియటంలేదు. సత్ప్రవర్తన చాలా ముఖ్యం. మనం ఇంద్రియాలను ఎలా ఉపయోగించుకోవాలి అంటే కళ్ళతో మంచి విషయాలు చూడాలి, చెవులతో మంచి మాటలను వింటూ ఉండాలి. చేతులతో మంచిపనులు చేయాలి. నోటితో మంచి మాటలు మాట్లాడాలి, మనస్సుతో మంచి విషయాలు ఆలోచించాలి, ఇలా ఇంద్రియాలను మంచికి ఉపయోగించుకోవాలి. అసలు మంచితనం లేకుండా ఎవడికి ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. భగవంతుడిని మనం వంచన చేయలేము. కొంతమంది కుయుక్తులతో, కుతంత్రంగా మాట్లాడతారువారికి సాధన చేసినా జ్ఞానం రాదు. భగవంతుడు చెప్పిన వాక్యాన్ని మనం ప్రమాణంగా తీసుకొని నడుచుకోవాలి. భగవంతుడు చెప్పిన వాక్యాన్ని ప్రమాణంగా తీసుకొంటే భగవంతుడి వాక్యం నందు మనకు విశ్వాసం కుదిరితే భగవంతుడు తనస్వరూపాన్ని మనకు ఇస్తాడు, అదే జ్ఞానం. నీకు తలంపులు వచ్చినప్పుడు వాటికూడా పోతూ ఉంటే నీకు చావటం,

పుట్టటం తప్పదు. ఆ తలంపులకూడా పరిగెట్టవద్దు, వాటిని అతిక్రమించాలి. ఆతలంపులను యాక్షన్లో పెట్టకుండా వాటిని విడిచిపెట్టడానికి ప్రయత్నంచేయాలి. అష్టావక్రుడికి శరీరంలో అష్టవంకరలు ఉన్నాయి. వాడు జనకమహారాజు సభలోనికి మొదటిసారి వెళ్ళినప్పుడు వాడిని చూసి అందరూ ఘక్కున నవ్వారు. మనం అయితే ఏమిటి ఇలా నవ్వుతున్నారు అని కంగారు పడిపోతాము కాని ఆయన కంగారుపడలేదు, ఆయన మహాజ్ఞాని, ఓరాజా! ఏమిటి వీరికి శరీరభావన ఒక్కటే ఉంది. కాని ఆత్మభావనలేదు, ఇటువంటి మూర్ఖులను పెట్టుకొని ఎలా పరిపాలిస్తున్నావయ్యా అన్నాడు అష్టావక్రుడు, అది జ్ఞానంయొక్క బలం. మనకు నేను అనే తలంపు అందరికీ ఉంది అది సమిష్టి తలంపు. ఈనేను అనే తలంపుకు కొంతమందికి మంచితలంపులు రావచ్చు, కొంతమందికి చెడ్డతలంపులు రావచ్చు కాని నేను అనే తలంపు లేనివాడు ఎవడు ఉన్నాడు? ఒక్క ఆత్మజ్ఞానిని తప్పించి అందరినీ ఈ సమిష్టితలంపు, మూలతలంపు వెంటాడుతుంది. ఈమూలతలంపే జీవుడు. ఇది ఒకముడి అన్నారు భగవాన్. చైతన్యం తాలుక కొంత, జడం తాలూక కొంత కలిపి నేనుగా ఏర్పడింది. మనం ఏమిచెయ్యాలి అంటే మూలతలంపుకు ఉన్న జడత్వాన్ని తగ్గించుకొంటే అది చైతన్యం వైపుకు వెళ్ళిపోయి చైతన్యంలో ఐక్యమయిపోతుంది. మనలో మంచి, చెడ్డ ఉన్నాయి అనుకోండి చెడ్డను తగ్గించుకొంటూ, మంచిని పెంచుకొంటూ రావాలి. ఇది ఒక ముడి, చైతన్యాన్ని జడాన్ని కలుపుతోంది, ఈ ముడిని విప్పితేనే గాని సంసారంలో నుండి మనిషి బయటపడలేడు, ఓ అరుణాచలేశ్వరుడా! ఈముడిని విప్పేటప్పుడు నాకు బాధ లేకుండా, నాకు తెలియకుండా ఈ చిజ్జడగ్రంథిని కట్చెయ్యి అన్నారు భగవాన్. మూలతలంపు దాని మూలాన్ని చూస్తేకాని అది అదృశ్యమవ్వదు. అది అదృశ్యమవ్వటం, మూలతలంపు మూలంలో ఉన్న భగవంతుడు నీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవ్వటం ఒకేసారి జరిగిపోతాయి. కొంతమంది పూర్వజన్మలో కష్టపడి సాధన చేసివస్తారు, ఈ జన్మలో తేలిగ్గావారు జ్ఞానాన్ని పొందేస్తారు. ఏమిటివారికి అంత తేలికగా జ్ఞానం వచ్చేసింది అని మనం అనుకొంటాం. కానివారు పూర్వజన్మలో ఎంతకష్టపడ్డారో మనకు తెలియదు. మన దేహంద్వారా ఏదైనా మనం సాధించినా అది ఈశ్వరుడే సాధించాడు కాని ఈ దొంగనేను ఏమిసాధిస్తుంది, అంటే భగవంతుడు చేసిందే మన మీద పెట్టుకొని మనంచేసాము అనుకొంటాము. ఇదేమాయ. మనం ఎవరికైనా ఏదైనా మిరాయి పెట్టాము అనుకోండి, ఆ మిరాయి ఇచ్చింది భగవంతుడే, అక్కడతినే వాడుకూడా భగవంతుడే, అలా అనుకొంటే మనంమాయలో పడము, అలా ఉంటే జీవలక్షణాలు పోతాయి. కొంతమంది ఎలా ఉంటారు అంటే భగవంతుడు ఒకవాక్యం చెపితే ఆవాక్యాన్ని పట్టుకొని ఉండి భగవంతుడిలో ఐక్యమయిపోతారు ఎందుచేతనంటే వారికి శంకలు ఏమీ ఉండవు మనం భగవంతుడు చెప్పినవాక్యాన్ని నమ్మం కారణం ఏమిటి అంటే మనం పూర్వజన్మలో మంచిపనులు ఏమీ చేయలేదు, మంచిమాటలు ఏమివినలేదు, మనకుసంస్కారం, సభ్యతలేదు అందుచేత మనకు యింక శంకలే మిగులుతాయి. నీవు పూజచెయ్యి, జపంచెయ్యి యాంత్రికంగా చెయ్యవద్దు, చిత్తశుద్ధి ఉండాలి. నీమాటలో, చేతలో,

ఆలోచనలో చిత్తశుద్ధి ఉండాలి. చిత్తశుద్ధి లేనివాడికి శివుడు తనస్వరూపాన్ని ఇవ్వడు. వినాయకుడి భార్యలపేర్లు బుద్ధి, సిద్ధి. బుద్ధి అంటే జ్ఞానం, సిద్ధి అంటే సంపద, ఎవరైతే వినాయకుడిని అర్చన చేస్తున్నాడో, ఆయన రూపాన్ని ఎవడైతే హృదయంలో పోషించుకుంటున్నాడో వాడికి జ్ఞానం, సంపద రెండూవస్తాయి అంటే ఇహం పరం రెండూ వచ్చేస్తాయి, వాడే గణపతి. కొబ్బరికాయ అహంకారానికి గుర్తు, నువ్వు కొబ్బరికాయని పగులకొట్టావా నీకేమీనష్టం లేదు నీళ్ళే నీళ్ళు, గుంజే గుంజు. అలాగే అజ్ఞానము అనే కొబ్బరికాయను పగులకొట్టావాలోపల ఉన్నది జ్ఞానమే జ్ఞానం, శాంతే శాంతి. కాలవలోనుండి బోదెలోనికి తూర ఉంటుంది. తూర ఉన్న మాటనిజమే కాని అందులోమట్టి ఉంది అనుకోండి కాలవలోని నీరు బోదెలోనికి రాదు. అదే విధంగా ఆధ్యాత్మికహృదయంలో నుండి సహస్రారానికి ఒకనాడి ఉంది, అది ఎప్పుడూ మూసుకొని ఉంటుంది. సాధన చేసి, సాధనచేసి హృదయంలో అంతర్యామిగా ఉన్న ఈశ్వరుని దయవలన మనం ఆనాడిని ఓపెన్చెయ్యగలిగితే తూరలో ఉన్న మట్టిని తీసివేస్తే కాలవలో ఉన్న నీరు సడన్గావచ్చి బోదెలో ఎలా పడిపోతుందో అలాగ సుఖసముద్రం పొంగి వచ్చి మన సహస్రారాన్ని ముంచేస్తుంది. అప్పుడు మరణం ఏమిటి? పుట్టుక ఏమిటి? స్నేహితులు ఏమిటి? విరోధులు ఏమిటి? ఏమీలేదు, నీకు ఎటుచూసినా ఆనందమే, ఎటుచూసినా శాంతే.

హిందువులు అందరూ ఏదో విగ్రహాలనుపట్టుకొని, నామాలను పట్టుకొని ఉంటున్నారు అని ఇతర మతస్థులు అంటారు. ఇప్పుడు కాలిలో ముల్లు విరిగింది అనుకోండి. ఇంకోముల్లు తెచ్చుకొని దానితో ఈముల్లుని తీసేస్తాము. తరువాత ఈతెచ్చుకొన్న ముల్లును కేబులో పెట్టుకోము, రెండు ముళ్ళను బయటపడేస్తాము అలాగే మన రూపబుద్ధినుండి, నామబుద్ధినుండి విడుదలపొందటానికి ఒక దేవతాపురుషుడినిగాని, గురువునుగాని ఆశ్రయిస్తాము. ఇది పోయిన తరువాత అదికూడా సహజంగానేపోతుంది. వినాయకుడి పాట్లకూడా మనకు గురువు. ఆయనకు పెద్దపాట్ల ఉంటుంది. కుడుములు, ఉండ్రాళ్ళు అన్నీ తినేసి జీర్ణంచేసేసుకొంటాడు, అలాగే జీవితం అన్నాక కష్టసుఖాలు, లాభనష్టాలు, శుభం అశుభం అన్నీ వస్తాయి వాటిని మనం భరించగలగాలి. వినాయకుడి బొమ్మను తొమ్మిది రోజులు పూజించి పదవరోజున నీటిలో కలిపేస్తున్నారు ఏమిటి అనిఅడుగుతున్నారు. ఆబొమ్మను మట్టితో చేస్తున్నారు, దానిని నీటిలో కలిపితే ఆబొమ్మ దానిరూపాన్ని పోగొట్టుకొంటుంది, దానిరూపాన్ని పోగొట్టుకొని అనంతమై పోతుంది. అలాగే మనంకూడా మనరూపబుద్ధి నుండి, నామబుద్ధి నుండి విడుదల పొందినప్పుడు మనం అనంతమై పోతాము అంటే అంతటాఉంటాము, దానిగుర్తు కోసమే వినాయకుడి బొమ్మను నీటిలో కలపటం. మనకు ఆపని ఉంది, ఈపని ఉంది, అది సాధించాలి, ఇది సాధించాలి అంటే జన్మలు రాకుండా ఎలా ఉంటాయి. ఇంకా ఎన్నిశవాలను మోయాలో మనం. కాళ్ళుచేతులు పనిచేస్తూ ఉంటాయి, పనిచెయ్యనియ్యి, నీ మనస్సులో ఈశ్వరభావన, దైవచింతన విడిచిపెట్టవద్దు. కర్మత్వం లేనివాడు నిజమైన మంచివాడు, వాడు పనిచేస్తాడుకాని

సర్దురు శ్రీనాన్నగారి 71 వ జన్మదినమహోత్సవము
ది. 23-09-2004, శ్రీరమణక్షేత్రం, జిన్నూరు

అరుణాచల గిరి తిరువన్నామలై

REGISTERED NEWS PAPER

Postage
Prepaid

RNI NO. APTEL/1999/1667

Postal Regn.No.PMG/VJ/1-3/03

Prepayment : Tech-31/Pre.Pmt/BMV/02

If undelivered please return to :

RAMANA BHASKARA

SRI RAMANA KSHETRAM

JINNURU - 534 265. W.G. Dt. A.P.

301. P. Sandhya, C/o P.V.S.V.K.
Varma, D.No. 151, Rao & Raju
Colony, BanjaraHills, Road No-2,
HYDERABAD - 500034

Editor, Printer, Publisher : **P.S. RAMA RAJU**

Lakshmi Modern Rice Mill, Ullamparru, Palakol - 534 265. W.G.Dt. ☎ 08814 224589, 224689

Printed at : **SHRIRAM GRAPHICS**, Bank Street, Palakol - 534 260. W.G.Dt., ☎ 222438